

*Narrabo nomen tuum fratribus meis (Psal. xxi, 25); et : Ite, nuntiate fratribus meis (Matth. xxviii, 40). Denique filius Mariæ, frater noster est; et consequenter etiam Maria mater nostra est. O quid Mariæ debemus! Per Mariam Deus factus est Pater noster, quia per illam Dei Filius factus est frater noster. Per Mariam Deus creator noster factus est Pater noster; per Mariam Deus iudex noster, factus est frater noster. Quid jam timendum nobis est, quando iudex noster est frater noster; et iudicis nostri mater, est etiam nostra mater? Si propter peccata nostra nobis forte iratus est iudex noster, non desperemus, quia ipsius mater est etiam nostra mater. Placet ergo pia mater pium filium reis filiis; reconciliet bona mater iratum fratrem fratribus miseris. Scripsit de ea quidem bonus servus ejus, ille scilicet jam supra sæpe memoratus, dominus Anselmus, in quadam oratione ad eam facta, hoc modo: «Meminimus, inquit, et meminisse delectabile est, quomodo apparens cuidam servo suo in extremis agenti, et interrogans utrum cognosceret, cum ille, *Minime, domina, tremens responderet, quam dulciter ei dixisti: Ego sum misericordiæ mater. Apud quam ergo rectius et confidentius miseri calamitates suas deplorabunt, quam apud te, quæ meruisti mater existere ejusdem Redemptoris et Judicis nostri? Te præfiguravit una illa aurea, in qua Deo jubente positum est manna, panis scilicet angelorum, quem per te manducavit humana natura. Hunc ergo panem, pia mater porrige esurientibus filiis tuis, et ut illum digne percipere possint, sana in eis palatum interioris hominis. Quanvis enim ipse Filius tuus dicat: Qui mandu-**

cat carnem meam et bibit sanguinem meum, in me manet et ego in eo (Joan. vi, 55): terret nos tamen nullum quidam de dapiferis ejus dicens: Qui manducat et bibit indigne, judicium sibi manducat et bibit (Cor. xi, 29). Scimus enim revera tanti mysterii nos prorsus fore indignos, qui in multis eum offendimus. Ideoque licet eum desideremus, tamen conscientia intrinsecus graviter remordente, eum suscipere formidamus. Sed ad te confugientes, mediatrix nostra, quæ est post Deum sp. s. sola, tibi peccata nostra confitemur: teque inter nos et Deum mediatricem et interventricem fieri exoramus. Sed quid miseri faciemus? Angustia nos premunt undique. Cum enim Dei Filium offendimus, utique etiam matrem sejus quam ipse multum diligit, pariter offendimus. Quomodo ergo Filio reconciliari petimus per matrem, qui similiter offendimus matrem? Sed quia utrumque offendimus, ad utriusque misericordiam recurramus, et alteri per alterum reconciliari exoremus. Bona ergo mater, reconcilia bono Filio tuo reos filios tuos. Bone frater, reconcilia bonæ matri tuæ reos fratres tuos. Bonus tu, et bona tu; dulcis tu et dulcis tu. Bone ergo Domine, et bona domina, dulcis frater et dulcis mater, obsecramus misericordiam vestram, quatenus sic præsens festum Natalis pii fratris et partus piæ matris, sic nos recolere concedatis, ut per illud festum ad æterna festa nos perducatis, ubi vos videamus, videntes gaudeamus, gaudentes collaudemus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Hic liber sanctæ Mariæ de Casa Dei (1) scriptus anno Incarnati verbi millesimo centesimo quadregesimo nono.

(1) Nunc Viconia, cœnobium ordinis Præmonstratensis.

HERMANNI ABBATIS DE MIRACULIS S. MARIÆ LAUDUNENSIS

ET

DE GESTIS BARTHOLOMÆI EPISCOPI ET S. NORBERTI

LIBRI TRES.

Vide Patrologiæ tom. CLVI, col. 961, Append. ad Guibertum Novigentinum.)

MONITUM IN OPUSCULUM SUBSEQUENS.

(Dom. Lucas d'ACHERY; *Spicil.* edit, de la Barre, tom. II, pag. 888.)

Narrationem sive historiam restorationis Tornacensis monasterii S. Martini, perantiquæ foundationis ord. S. Benedicti, quam damus in lucem, accepimus a longe eruditissimo et antiquarum rerum peritissimo carmelita discalceato Josepho Ignatio a S. Antonio, ex illustriss. familia toparcharum de Rebec oriundo,